

en delikat Bøf til og sad og proppede sin Mops dermed. Der kom saa en fattig Tigger og ringede paa Døren, men Tiggeren blev afvist og faldt død om uden for Døren. Se, det er jo en smuk lille Historie til at illustrere, hvorledes Arbejdskøbernes, de fede Grossererers Fruer leve. Jeg har ganske vist ikke truffet paa den Slags Folk, der gør det, men jeg kan jo tænke mig, at der kan være saadanne, men naar de Herrer jo saa gerne ville give Arbejderne Oplysning og have det paa deres Program, saa synes jeg, at det er meget lidet oplysende kun at servere den Art Historier. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem f. Eks. vilde sige, at saaledes gøre nogle, men at der af Folk af de bedre-stillede Klasser i Samfundet findes Tusinder af Mennesker, der bære sig anderledes ad. Det ærede Medlem kunde f. Eks. nævne, at der findes Masser af Læger, der staa op af deres gode Senge om Natten og løbe op paa 4de eller 5te Sal i et Baghus i Adelgade, undertiden i svinske og snavsede Boliger, for at hjælpe f. Eks. Arbejdsfolk, hvor de maa være belavede paa intet som helst at faa derfor, til Arbejdsfolk, hvis Sygdomme maaske skyldes Drik eller andre Forseelser. Det kunde det ærede Medlem nævne og sige: saa forskellige ere Folk. Jeg synes, det er en løjerlig Maade at drive Agitation paa, at fremstille Arbejderne som Engle og alle andre noget nær som Djævle. Jeg tror nu ikke, at Arbejderne netop ere Engle, der er mange daarlige Eksistenser imellem dem, ligesom mange gode Eksistenser, men hvorfor altid fremstille det saa ensidigt, som det sædvanligt gøres i deres Blade, hvorfor ikke fremstille, at Masser af Arbejdere ere fordrukne, raa og brutale, hvorfor ikke søge ad den Vej at se at faa dem til at lade være med at være det? Det ærede Medlem tog i sin Tale stærkt til Orde for Fagforeningerne. Jeg erkender ganske vist, at Fagforeningerne have gjort meget godt, bl. a. at Lægernes Fagforening har gjort Lægerne uhyre meget godt, men jeg tror ikke, at Fagforeningerne og Socialismen have det fjerneste eller behøve at have noget med hinanden at gøre, jeg tror tværtimod, at det er til stor Skade, at Fagforeningerne ere blevne socialistiske. Men naar det ærede Medlem kommer her og fremhæver en lille Historie med 3 Landarbejdere, der arbejdede i en Tørvemose og gik løs paa hinanden med Spader, da de havde drukket Brændevin, og den ene slog den anden ihjel, og saa siger, at ved saadanne enkelte Lejligheder ser man, hvor forfærdelige

Landarbejdernes Kaar ere, og at det er en Følge af, at de ikke ere i Fagforeningerne osv., saa kan jeg ikke lade være at meddele, at jeg i de samme Dage læste en lille Historie, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse. Den lyder saaledes: „En af Politiet godt kendt Bølle ved Navn Jørgen Fynbo fulgte i Tirsdags Aftes, da en Arbejdsmand, Svend Johansen, var paa Hjemvejen til Højbygaards Teglværk, efter denne, og da de vare komne lidt uden for Rødby, overfaldt han Svend med en Blystok og mishandlede ham paa det ubarmhertigste, fordi han ikke vilde forlade Teglværket sammen med Jørgen Fynbo og et Par andre Arbejdere. En Svensker, der var med paa Ekspeditionen, undløb, medens Jørgen Fynbo gik ind i Byen og drak videre, indtil han blev anholdt. Imidlertid blev den overfaldne, der er kendt som en fredsommelig Arbejder og har arbejdet paa Teglværket i mange Aar, bragt til Læge, og efter at være forbundet kørt hjem. Det ene Øje viste sig at være omtrent knust, og Lægen tvivlede derfor om, at man kunde undlade at tage det helt bort.“

Her er altsaa et Eksempel paa en Fagforeningsmand, som overfaldt og slog Øjet ud paa en Ikke-Fagforeningsmand, og saadan kan det gaa, som vi se saa ofte, at Fagforeningsmedlemmer overfalde og slaa Øjne ud eller Næsen eller andre Ting i Stykker paa andre, fordi vedkommende ikke er Medlem af Fagforeningen. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Jeg tror, at Fagforeningerne bidrage til at skaffe Folk højere Løn, men om de gøre dem mere moralske, eller om der kommer færre Voldshandlinger derfor, er et stort Spørgsmaal. Jeg tror, at vi have set ikke saa faa Voldshandlinger fra Fagforeningsmedlemmer over for Ikke-Fagforeningsmedlemmer. Det var noget, det ærede Medlem skulde tage sig af; naar de Herrer ville staa som Arbejderførere, skulde de opdrage Arbejderne paa mange Punkter.

Det ærede Medlem kom ind paa mit Martyrium i Saksjøbing, som jeg skulde have haft. Han sagde det haanligt, søgte, om jeg saa maa sige, at vække Latter over den Ting, og mente, at jeg kunde klare mig bedre ved at lave et Levebrød ud af Politik. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, hvad han i øvrigt godt ved, at den Gang jeg var Læge i Saksjøbing — jeg siger det ikke for at prale, det er kun et Faktum, jeg anfører — stod jeg for en Indtægt af 10,000 Kr. Og da jeg fik Embedet som Skibslæge, opnaaede jeg derved